

Cartea lui Ioel și Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea din Laodiceea - Numărul unsprezece

Jeff Pippenger

2025-12-14

Cifra unsprezece

Mesajul ploii târzii este o avertizare cu privire la apropiata încheiere a timpului de probă, împreună cu o chemare la pregătire personală. Aceste două concepte sunt reprezentate în capitolele zece și unsprezece ale viziunii lui Isaia și sunt astfel prezentate în contextul soliei din Daniel unsprezece, care a fost desigilată în 1989 și a cărei istorie ascunsă este desigilată în timpul sigilării celor o sută patruzeci și patru de mii, care sunt reprezentați în viziune de Isaia și de fiii săi. Cele două linii, împreună, reprezintă o avertizare pentru Ahaz, reprezentându-i pe laodiceeni, care nu au „pricepere” cu privire la aceste două linii, internă și externă, care străbat profeția biblică.

Daniel 11:11 na Ufunuo 11:11 zinawasilisha uwakilishaji uleule wa ndani na wa nje, huku Danieli akiwakilisha wa nje na Ufunuo wa ndani. Hizi “sura na aya” mbili za ndani na za nje zinaungana moja kwa moja na jumbe za nje na za ndani za sura ya kumi na ya kumi na moja, na hufanya hivyo katika Isaya 11:11.

Isaia șase este 9/11 și identifică purificarea și ungerea lui Isaia ca sol la 9/11. De la capitolul șapte încolo se află o schiță a soliei care a sosit la 9/11. Capitolul zece identifică rolul ultimelor șase versete din Daniel unsprezece, căci aceasta a fost solia desigilată la vremea sfârșitului în 1989.

Capitolul unsprezece din Isaia reprezintă 9/11 și ungerea lui Isaia și mesajul său. Versetul unu este legat de versetul zece prin „Iesei”, iar versetul zece spune: „Și în ziua aceea”, iar versetul unsprezece continuă spunând: „Și se va întâmpla în ziua aceea că Domnul Își va întinde din nou mâna, a doua oară, ca să recupereze rămășița poporului Său.”

Ziua aceea era în anul 1850.

Și va ieși o Mlădiță din tulpina lui Isai, și un Lăstar va crește din rădăcinile lui. Și Duhul Domnului Se va odihni peste El, duhul înțelepciunii și al priceperii, duhul sfatului și al tăriei, duhul cunoștinței și al temerii de Domnul; și-L va face iute la pricepere în temerea de Domnul. Nu va judeca după înfățișarea ochilor Săi și nu va muștra după auzul urechilor Sale; ci va judeca pe cei săraci cu dreptate și va muștra cu nepărtinire pentru cei blânzi ai pământului; va lovi pământul cu nuiuaa gurii Sale, și cu suflarea buzelor Sale va ucide pe cel rău. Dreptatea va fi brâul coapselor Sale, și credințioșia, brâul mijlocului Său. Lupul va locui împreună cu mielul, și leopardul se va culca lângă ied; vițelul, puiul de leu și animalul îngrășat vor fi împreună, și un copilaș îi va conduce. Vaca și ursoaica vor paște; puii lor se vor culca împreună; și leul va mânca paie ca boul. Pruncul care suga va zburda deasupra găurii năpârcii, și copilul întărcat își va pune mâna peste vizuina basiliscului. Nu vor face niciun rău și nicio nimicire pe tot muntele Meu cel sfânt; căci pământul va fi plin de cunoștința Domnului, așa cum apele acoperă marea.

11:10 În ziua aceea, va fi o Rădăcină a lui Isai, care va sta ca un steag pentru popoare; pe El Îl vor căuta neamurile, iar locul Lui de odihnă va fi plin de slavă.

11:11 Și se va întâmpla în ziua aceea că Domnul Își va întinde mâna din nou, a doua oară, ca să răscumpere rămășița poporului Său, care va fi rămasă, din Asiria, din Egipt, din Patros, din Cuș, din Elam, din Șinear, din Hamat și din ostroavele mării.

11:12 Și El va ridica un steag pentru neamuri, îi va aduna pe surghiuniții lui Israel și îi va strânge laolaltă pe cei risipiți ai lui Iuda din cele patru colțuri ale pământului.

Și pizma lui Efraim va pieri, iar vrăjmașii lui Iuda vor fi nimiciți: Efraim nu va mai pizma pe Iuda, și Iuda nu-l va mai asupri pe Efraim. Ci vor zbura pe umerii filistenilor spre apus; împreună îi vor prăda pe cei de la răsărit; își vor întinde mâna asupra Edomului și Moabului, iar copiii lui Amon le vor fi supuși.

I Gospod će sasvim uništiti rukavac mora egipatskoga; i svojim silnim vjetrom zamahnut će rukom svojom nad rijekom, i udarit će je u sedam potoka, te učiniti da ljudi prijedu suhe noge. I bit će put za ostatak naroda njegova, koji će ostati, iz Asirije; kao što bijaše Izraelu u dan kad izade iz zemlje egipatske. Izaija 11:1–16.

Versetul întâi spune: „Și o Odraslă va ieși din tulpina lui Iesei, și un Vlăstar va crește din rădăcinile lui; și Duhul Domnului Se va odihni peste El.” Descrierea puternică a lui Hristos continuă, DAR descrierea se aplică mai mult zilelor de pe urmă decât zilelor lui Isaia sau chiar zilelor când Hristos a umblat printre oameni.

O lectură atentă arată că versetele unu până la nouă sunt toate caracteristici identificatoare ale lui Hristos, iar în versetul zece se spune: „Și va ieși o nuia.” Nu există nicio întrerupere în cursul gândului de la versetul unu până la versetul zece. Versetul zece spune: „și în ziua aceea”, ceea ce trebuie să aibă loc în aceeași zi ca versetul unu. Atât versetul zece, cât și versetul unu identifică „rădăcina”, și astfel leagă cele două versete, rând peste rând.

Împreună, versetele unu și zece afirmă: „Și va ieși o Mlădiță din tulpina lui Isai și un Lăstar va crește din rădăcinile lui: Și în ziua aceea va fi o rădăcină a lui Isai, care va sta ca steag pentru popoare; neamurile o vor căuta, și odihna Lui va fi glorioasă.”

O „nuia” este un simbol al autorității.

Și ea a născut un copil de parte bărbătească, care avea să cărmuiască toate neamurile cu un toiag de fier; iar copilul ei a fost răpit la Dumnezeu și la tronul Său. Apocalipsa 12:5.

Un „toiag” este un simbol al alegerii, al împărțirii și al separării.

A Moise a pus toiagele înaintea Domnului, în cortul mărturie. Și s-a întâmplat că, a doua zi, Moise a intrat în cortul mărturie; și iată, toiagul lui Aaron pentru casa lui Levi odrăslise, făcuse muguri, înflorise și rodise migdale. Și Moise a scos toate toiagele dinaintea Domnului la toți copiii lui Israel; și ei s-au uitat și și-au luat fiecare toiagul său. Și Domnul a zis lui Moise: „Adu înapoi toiagul lui Aaron înaintea mărturie, ca să fie păstrat ca semn împotriva răzvrătiților; și vei face să înceteze cu totul cărtirile lor împotriva Mea, ca să nu moară.” Și

Moise a făcut întocmai: cum îi poruncise Domnul, așa a făcut el. Numeri 17:7–11.

Toiagul lui Aaron, care a odrăslit, identifică un „toiag” în perioada ploii târzii, căci al lui Aaron a fost singurul „toiag” care a odrăslit dintre cele treisprezece „toiege”. Odrăslirea este un simbol al perioadei ploii târzii, când Dumnezeu va face vădită o distincție între cele douăsprezece „toiege” răzvrătite, care pretind că au solia ploii târzii, și, de asemenea, așa cum este ilustrat prin demonstrația lui Ilie prin foc, marcând deosebirea dintre adevărat și fals. Un „toiag” este, de asemenea, un simbol al măsurării și al judecării.

Și mi s-a dat o trestie asemenea unei nuiele; iar îngerul a stat, zicând: Ridică-te și măsoară templul lui Dumnezeu, și altarul, și pe cei ce se închină în el. Apocalipsa 11:1.

„Nuată” iese din tulpina lui Iesei, iar „Iesei” înseamnă „a ieși în evidență”, așa cum semnele de hotar o fac în profeția biblică. Fares a fost adevărata „rădăcină” a lui Iesei, iar Fares înseamnă „o spărtură, a izbucni sau a împrăștia”. Fares este rădăcina sau începutul liniei de sânge a lui Iesei. „Rădăcina lui Iesei” este, prin urmare, un simbol al alfa, Fares, iar omega este Iesei, începutul și sfârșitul. Rădăcina lui Iesei începe cu o împrăștiere (Fares) și se încheie la un semn de hotar al unui om care stă în picioare. Bărbații care se ridică în picioare marchează profetic o împărăție. În Biblie, Fares începe o linie de sânge, fără nicio legătură înainte de introducerea lui, iar numele lui înseamnă o ruptură, astfel că raportul genealogiei sale și numele lui îl identifică pe Fares ca început, făcându-l pe Iesei sfârșitul. Melhisedec este, de asemenea, o figură biblică identificată ca neavând nicio descendență anterioară, așa cum este cazul lui Fares. Rădăcina lui Fares conține adevărul că el reprezintă o preoție a lui Melhisedec, căruia Avraam i-a plătit zeciuală.

Ordinea lui Melhisedec este ordinea preoțească a lui Hristos.

Unde Înaintemergătorul a intrat pentru noi, Isus, fiind făcut Mare-Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec. Evrei 6:20.

Rădăcina lui Iesei era preoția lui Melhisedec, iar începutul trebuie să reflecte sfârșitul. Iesei reprezintă ultimul grup al preoției lui Melhisedec care se va ridica, care, potrivit lui Isaia, este un steag pentru neamuri.

„Tulpina” înseamnă „a tăia (copaci); trunchiul sau buturuga unui copac (ca doborât sau ca plantat)”, iar „tulpina” crește dintr-o împărăție care a fost trecută cu vederea, așa cum a fost Nebucadnețar în capitolul patru din Daniel. În sens profetic, un copac este o împărăție, iar când o împărăție se sfârșește, acel copac a fost tăiat.

„Tulpina” din acest pasaj iese dintr-un trunchi — nu dintr-o ramură de sus. Dintr-o împărăție de mai înainte, reprezentată prin trunchi, iese un „toiag”, simbol al autorității, iar acea autoritate se întemeiază pe faptul dacă „toiagul” poartă „mugurii și florile” soliei ploii târzii. Acea autoritate este derivată dintr-o împărăție anterioară, care a fost doborâtă.

„Rădăcina” este „rădăcina lui Iesei”, iar „tulpina” care iese din „buturugă” vine din „buturuga” ale cărei rădăcini sunt rădăcina lui Iesei. Tulpina care dă naștere autorității vine din buturugă, dar Vlăstarul vine din rădăcină — iar rădăcina este steagul. Rădăcina este începutul, iar sfârșitul este

Vlăstarul.

Cuvântul „branch” înseamnă străjer sau semn de drum. Isaia ne informează că Vlăstarul vine la legea duminicală.

And in that day seven women shall take hold of one man, saying, We will eat our own bread, and wear our own apparel: only let us be called by thy name, to take away our reproach. In that day shall the branch of the Lord be beautiful and glorious, and the fruit of the earth shall be excellent and comely for them that are escaped of Israel. And it shall come to pass, that he that is left in Zion, and he that remaineth in Jerusalem, shall be called holy, even every one that is written among the living in Jerusalem: When the Lord shall have washed away the filth of the daughters of Zion, and shall have purged the blood of Jerusalem from the midst thereof by the spirit of judgment, and by the spirit of burning. Isaiah 4:1–4.

„Unicul bărbat” de care se agață cele șapte femei este papa, care devine al optulea, care este dintre cei șapte, la legea duminicală, contrafăcând cele 8 suflete de pe arcă. La legea duminicală, „în ziua aceea”, „Odrasla Domnului va fi frumoasă și plină de slavă”, „când Domnul va fi spălat necurăția fiicelor Sionului și va fi curățit sângele Ierusalimului din mijlocul lui, prin duhul judecății și prin duhul arderii.” Curățirea prin duhul judecății și al arderii este împlinită de Solul Legământului în Maleahi trei, la legea duminicală. „Odrasla frumoasă” este cea o sută patruzeci și patru de mii, care nu vin din trunchi, ci din rădăcina lui Iesei, care este steagul.

Autoritatea lor este reprezentată de toiagul care a ieșit dintr-o ramură a unei împărății căzute. Împărăția Filadelfiei a căzut din 1856 până în 1863, iar autoritatea întemeiată în acea împărăție căzută este reîntemeiată la legea duminicală. Când ramura care este steagul este înălțată, mișcarea laodiceană a celor o sută patruzeci și patru de mii trece în mișcarea filadelfiană a celor o sută patruzeci și patru de mii. Atunci autoritatea sau toiagul care a ieșit din împărăția millerită sau filadelfiană este reprezentat de o cheie care este pusă asupra lui Eliachim în Isaia 22:22.

Și voi pune pe umărul lui cheia casei lui David; el va deschide, și nimeni nu va închide; și va închide, și nimeni nu va deschide. Isaia 22:22.

Stihul marchează data de 22 octombrie 1844 și îl identifică pe Eliakim ca primind o „cheie”. În cele două versete anterioare, autoritatea Laodiceei este luată de la Șebna și dată lui Eliakim. La legea duminicală, autoritatea dată odinioară poporului ales al legământului este luată de la împărăția adventismului de ziua a șaptea laodicean și dată împărăției mișcării filadelfiene a celor o sută patruzeci și patru de mii — care este împărăția slavei.

El le spune: „Dar voi cine ziceți că sunt?” Simon Petru, răspunzând, a zis: „Tu ești Hristosul, Fiul Dumnezeului celui viu.” Iar Isus, răspunzând, i-a zis: „Ferice de tine, Simone, fiul lui Iona; fiindcă nu carnea și sângele ți-au descoperit aceasta, ci Tatăl Meu care este în ceruri. Și Eu îți spun: tu ești Petru, și pe această piatră Îmi voi zidi Biserica; și porțile locuinței morților nu o vor birui. Îți voi da cheile Împărăției cerurilor; și orice vei lega pe pământ va fi legat în ceruri; și orice vei dezlega pe pământ va fi dezlegat în ceruri.” Matei 16:16–19.

Toiagul autorității, reprezentat ca o cheie dată lui Petru, este așezat pe umărul lui Eliachim în Isaia 22:22. Petru reprezintă ramura celor o sută patruzeci și patru de mii care intră în legământ cu Hristos chiar înainte de legea duminicală. În pasaj, Petru se află în Cezareea lui Filip, care este Panium din versetele treisprezece până la cincisprezece din Daniel unsprezece. Numele său este schimbat, reprezentând o relație de legământ, iar numele Petru, atunci când este abordat prin înmulțirea pozițiilor numerotate ale fiecărei litere, este egal cu 144.000. Autoritatea, sau toiagul, sau cheia care este așezată asupra lui Eliachim atunci când Șebna este aruncat într-un câmp ca o minge, este „toiagul” care iese din tulpina adventismului millerit filadelfian, tăiată de la 1856 până la 1863.

Pedro está recebendo a autoridade do povo da aliança de Deus na separação do trigo e do joio, pois o trigo deve ser elevado como a oferta movida dos pães de Pentecostes. O joio é primeiro separado, conforme representado pelo fermento nos pães movidos de Pentecostes, removido por meio do processo de cozedura. A autoridade da vara ou da chave provém do tronco de um reino caído, e o ramo que é o estandarte vem da raiz de Jessé e é a raiz de Jessé, pois Jesus ilustra o fim de uma coisa com o começo de uma coisa. A raiz é o começo, e o ramo o fim. Esta aplicação profética não pode ser compreendida pelos judeus sofistas do tempo de Cristo nem pelos de hoje, pois é o princípio primário da metodologia da chuva serôdia, e também é representada como a chave da casa de Davi. A chave abre a porta para a casa de Davi, que esteve fechada. A chave abre a porta para o santuário celestial, a casa de Davi. O alfa de 22 de outubro de 1844 repete-se no ômega da lei dominical.

David, fiul lui Iesei, consemnează o enigmă care a marcat sfârșitul oricărei discuții ulterioare cu iudeii cârtitori în zilele lui Hristos, marcând astfel sfârșitul mărturiei Sale către iudei.

Un psalm al lui David. Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea, până voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale.” Domnul va trimite din Sion toiagul puterii Tale: domnește în mijlocul vrăjmașilor Tăi. Poporul Tău se va oferi de bunăvoie în ziua puterii Tale, în frumusețile sfînteniei, din sânul zorilor: Tu ai roua tinereții Tale. Domnul a jurat și nu-I va părea rău: „Tu ești preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec.” Psalmii 110:1-4.

Պավոսնին որոշեց այս հատվածը տեղադրել Սաղմոս 110-ում, որն, անշուշտ, մաթեմատիկայի աշխարհում ևս մի թիվ է, որ ճանաչվում է որպես հատուկ թիվ: «220»-ի կեսը և «11»-ի տասնապատիկը հոգուն պիտի մղեին ակնկալելու, որ «110» թիվը որոշ նշանակություն ունի, և այդպես էլ կա, ինչպես և հենց այս հատվածը: Սա Գավթի սաղմոս է, իսկ Գավթի խորհուրդը քառասունչորս հազարի խորհրդանիշն է, ուստի սա այգու երգից մի խոսք է, որը Մովսեսի և Գառան երգն է: Այն ցույց է տալիս, թե երբ այգու նախկին մշակները շրջանցվում են, և այգին տրվում է հարյուր քառասունչորս հազարին: Երբ դա տեղի է ունենում, դա «քո զորության օրն» է, որ համընկնում է Հոգեգալստյան ժամանակաշրջանի գազաթնակետում Հոգեգալստյան զորության հետ:

Poporul lui Dumnezeu va fi „binevoitor” în ziua când va ieși din „pântecele dimineții”, cu „roua tinereții tale”. Nașterea din nou este o ilustrare a convertirii și a vieții. Cei o sută patruzeci și patru de mii au fost luați din pântece în iulie 2023 și s-au născut cu roua tinereții lor, căci s-au născut în

solia Strigătului de la Miezul Noptii, care a avut loc și la început, cu milleriții, sau în „tinerețea” lor. Este aceeași rouă, căci este o repetare a istoriei alfa în cadrul istoriei omega. În „ziua” „împuternicirii” lor, când Șebna este alungat „din” „slujba” sa și „din” „starea” sa și este tras „jos”, Eliakim, cei o sută patruzeci și patru de mii sunt făcuți preoți omega, căci sunt făcuți după rânduiala lui Melhisedec, deoarece cei o sută patruzeci și patru de mii nu vor gusta moartea sau, ca în cazul lui Melhisedec, sunt preoți pentru totdeauna.

În „ziua puterii Sale”, Domnul va trimite „toiagul tăriei Sale din Sion”. Autoritatea împărățiilor Sale, atât a harului (îndreptățirea), cât și a slavei (sfînțirea), a fost pusă asupra acelor care poartă coroana Slavei Sale, căci ei reprezintă împărăția Sa. Ei sunt trimiși din Sion, căci semnificația Sionului reprezintă steagul celor o sută patruzeci și patru de mii.

Dar, pe când fariseii erau adunați laolaltă, Isus i-a întrebat, zicând: Ce credeți despre Hristos? Al cui fiu este? Ei I-au răspuns: Fiul lui David.

El le zice: Cum dar David, în Duhul, Îl numește Domn, zicând: „Domnul a zis Domnului meu: Șezi la dreapta Mea, până ce voi pune pe vrăjmașii Tăi așternut picioarelor Tale”? Deci, dacă David Îl numește Domn, cum este El fiul lui?

Și nimeni nu a putut să-I răspundă un cuvânt; și, din ziua aceea, nimeni nu a mai îndrăznit să-I pună întrebări. Matei 24:41–46.

Relația profetică a lui David cu Hristos în termenii alfa și omega — începutul și sfârșitul — este regula principală a metodologiei „linie peste linie”, iar acea regulă nu putea fi înțeleasă de iudeii cărcotași, tot atât de puțin cum poate un adventist de ziua a șaptea laodicean să înțeleagă că istoria milleriților din timpul soliei Strigătului de la Miezul Noptii a fost locul unde roua cerului a fost revărsată în timpul tinereții adventismului. „Roua” tinereții tale este asupra celor o sută patruzeci și patru de mii și a început să stropescă la 11 septembrie, iar legea duminicală este „ziua puterii”, când rămășița este unsă ca preoți după rânduiala lui Melhisedec.

Yo hanze y'igihumbi cy'Ubwadiventisiti bw'Umunsi wa Karindwi bw'i Laodikiya (itorero rirwana) havamo ishami (itorero rinesha), naho mu mizi ya Yesi havamo abantu ibihumbi ijana na mirongo ine na bine—ari bo shami ry'imbuto z'ikuzo rizamurwa nk'ituro rizunguzwa ku munsi w'ubushobozi bwe.

Vom continua aceste gânduri în articolul următor.

„Pildele lui Solomon, fiul lui David, împăratul lui Israel:”

„1 aprilie 1850 Către «Mica Turmă».”

„Dragi frați.—Domnul mi-a dat o viziune, la 26 ianuarie, pe care o voi relata. Am văzut că unii dintre copiii lui Dumnezeu erau apatici și adormiți; erau doar pe jumătate treji și nu-și dădeau seama de timpul în care trăim acum; și că «omul» cu «peria de praf» intrase și că unii erau în primejdie de a fi măturați. L-am implorat pe Isus să-i mântuiască, să-i mai cruțe puțin și să-i lase să-și vadă cumplita primejdie, ca să se poată pregăti înainte de a fi pentru totdeauna prea târziu. Îngerul a spus: «Nimicirea vine ca un vârtej puternic.» L-am rugat stăruitor pe înger să

aibă milă și să-i scape pe aceia care iubeau lumea aceasta, erau legați de averile lor și nu erau dispuși să se desprindă de ele și să le jertfească pentru a-i grăbi pe soli în drumul lor, ca să hrănească oile înfometate, care piereau din lipsă de hrană spirituală.

„Când am văzut suflete sărmene murind din lipsa adevărului prezent și pe unii care mărturiseau că cred adevărul lăsându-le să moară, prin reținerea mijloacelor necesare pentru înaintarea lucrării lui Dumnezeu, priveliștea a fost prea dureroasă, și am rugat îngerul s-o îndepărteze de la mine. Am văzut că, atunci când cauza lui Dumnezeu cerea o parte din averea lor, asemenea tânărului care a venit la Isus [Matei 19:16–22], ei plecau întristați; și că, în curând, urgia năvalnică va trece peste ei și le va mătura toate avuțiile, iar atunci va fi prea târziu să sacrifice bunurile pământești și să-și strângă o comoară în cer.”

„Apoi L-am văzut pe slăvitul Răscumpărător, frumos și plin de farmec, că a părăsit țărâmurile slavei și a venit în această lume întunecată și pustie, ca să-Și dea viața Sa scumpă și să moară, Cel drept pentru cei nedreți. El a îndurat batjocura crudă și biciuirea și a purtat cununa împletită de spini și a asudat picături mari de sânge în grădină, în timp ce povara păcatelor întregii lumi era asupra Lui. Îngerul a întrebat: «Pentru ce?» O, am văzut și am știut că era pentru noi; pentru păcatele noastre a suferit toate acestea, ca prin sângele Său scump să ne poată răscumpăra pentru Dumnezeu.

„Apoi mi-au fost iarăși aduși înaintea aceia care nu erau dispuși să se despartă de bunurile acestei lumi pentru a salva sufletele care pier, trimițându-le adevărul, în timp ce Isus stă înaintea Tatălui, mijlocind pentru ei prin sângele Său, prin suferințele Sale și prin moartea Sa; și în timp ce solii lui Dumnezeu așteptau, gata să le ducă adevărul mântuitor, ca ei să poată fi sigilați cu sigiliul Dumnezeului celui viu. Unora care mărturiseau că cred adevărul prezent le venea greu chiar și să facă atât de puțin, încât să înmâneze solilor banii lui Dumnezeu Însuși, pe care El li-i încredințase cu împrumut, pentru ca ei să fie administratori peste ei.”

„Apoi Isus cel suferind, jertfa Sa și iubirea Sa atât de adâncă, încât Și-a dat viața pentru ei, mi-au fost din nou înfățișate; și apoi viețile acelor care mărturiseau că sunt urmașii Lui, care aveau bunurile acestei lumi și socoteau că este un lucru atât de mare să ajute cauza mântuirii. Îngerul a spus: «Pot unii ca aceștia să intre în cer?» Un alt înger a răspuns: «Nu, niciodată, niciodată, niciodată. Cei care nu sunt interesați de cauza lui Dumnezeu pe pământ nu pot cânta niciodată sus cântarea iubirii răscumpărătoare.»”

„Am văzut că lucrarea grabnică pe care Dumnezeu o făcea pe pământ avea să fie curând scurtată în neprihănire și că solii iuți trebuie să-și grăbească drumul pentru a căuta turma risipită. Un înger a spus: «Sunt toți soli? Nu, nu, solii lui Dumnezeu au o solie.»”

„Nimeona kwamba kazi ya Mungu imezuiliwa na kufedheheshwa na baadhi ya watu waliosafiri ilhali hawakuwa na ujumbe kutoka kwa Mungu. Hao watalazimika kutoa hesabu kwa Mungu kwa kila dola waliyoitumia katika kusafiri mahali ambapo haikuwa wajibu wao kwenda; kwa maana fedha hiyo ingeweza kusaidia kuendeleza kazi ya Mungu, na kwa kukosekana kwake, roho zimeona njaa na kufa kwa kukosa chakula cha kiroho, ambacho wangeweza kupewa na wajumbe wa Mungu walioitwa na kuchaguliwa, kama wangukuwa na hizo njia.”

„Cutremurarea cea puternică a început și va continua, iar toți vor fi clătinați afară cei care nu sunt dispuși să apuce cu hotărâre și să ia o poziție neclintită pentru adevăr și să se sacrifice pentru Dumnezeu și cauza Sa. Îngerul a spus: «Credeți voi că vreunul va fi constrâns să se sacrifice? Nu, nu. Trebuie să fie o jertfă de bunăvoie. Va fi nevoie de totul pentru a cumpăra ogorul.» — Am strigat către Dumnezeu să cruțe poporul Său, dintre care unii slăbeau și mureau.”

„Am văzut că aceia care au putere să lucreze cu mâinile lor și să ajute la susținerea cauzei erau tot atât de răspunzători pentru această putere, pe cât erau alții pentru averea lor.”

„Apoi am văzut că judecățile Dumnezeului Atotputernic veneau cu repeziciune. L-am rugat pe înger să vorbească poporului în limba lui. El a zis: «Toate tunetele și fulgerele Muntelui Sinai nu i-ar mișca pe aceia care nu vor să fie mișcați de adevărurile limpezi ale Cuvântului lui Dumnezeu; nici solia unui înger nu i-ar trezi.»” Review and Herald, 1 aprilie 1850.